

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1128

af 14. juni 2017

om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forbrugernes uhindrede adgang i hele Unionen til onlineindholdstjenester, der forud er lovligt erhvervet i deres bopælsmedlemsstat, er afgørende for et velfungerende indre marked og for en effektiv håndhævelse af principperne om fri bevægelighed for personer og tjenester. Da det indre marked omfatter et område uden indre grænser og bl.a. bygger på fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser, er det nødvendigt at sikre, at forbrugerne kan bruge portable onlineindholdstjenester, der giver adgang til indhold såsom musik, spil, film, underholdningsprogrammer eller sportsbegivenheder ikke blot i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat i forbindelse med f.eks. fritidsaktiviteter, rejser, forretningsrejser eller læringsmobilitet. Derfor bør hindringerne for adgang til og benyttelse af sådanne onlineindholdstjenester i sådanne tilfælde fjernes.
- (2) Den teknologiske udvikling, der har ført til udbredelse af bærbart udstyr såsom laptops, tablets og smartphones, letter i stigende grad brugen af onlineindholdstjenester ved at give adgang til dem, uanset hvor forbrugerne befinder sig. Der er en hurtigt voksende efterspørgsel fra forbrugerne efter adgang til indhold og innovative onlinetjenester ikke kun i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat.
- (3) Forbrugerne indgår i stigende grad aftaler med tjenesteudbydere om levering af onlineindholdstjenester. Forbrugere, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, kan dog ofte ikke fortsætte med at få adgang til og bruge de onlineindholdstjenester, som de lovligt har erhvervet ret til at tilgå og bruge i deres bopælsmedlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 86.

⁽²⁾ EUT C 240 af 1.7.2016, s. 72.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.6.2017.

- (4) Der er en række hindringer for leveringen af onlineindholdstjenester til forbrugere, som midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat. Visse onlinetjenester omfatter indhold såsom musik, spil, film eller underholdningsprogrammer, der er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten. I øjeblikket er hindringerne for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester forskellige fra den ene sektor til den anden. Hindringerne skyldes, at rettighederne til transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, såsom audiovisuelle værker ofte er omfattet af territoriale licenser, og at udbydere af onlineindholdstjenester kan vælge kun at betjene bestemte markeder.
- (5) Det samme gælder for indhold såsom sportsbegivenheder, der ikke er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten, men som kan være beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder i henhold til national ret eller i medfør af anden særlig national lovgivning, og for hvilket arrangørerne af sådanne begivenheder ofte har meddelt licenser, eller som tilbydes af udbydere af onlineindholdstjenester på territorial basis. Radio- og TV-foretagenders transmissioner af sådant indhold er beskyttet af beslægtede rettigheder, som er harmoniseret på EU-plan. Endvidere omfatter transmissioner af sådant indhold ofte ophavsretligt beskyttede elementer såsom musik, videosekvenser ved indledningen eller afslutningen eller grafik. Visse aspekter af transmissioner af sådant indhold, navnlig de, der vedrører tv-spredning af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse samt korte nyhedsindslag om begivenheder af stor interesse for offentligheden, er blevet harmoniseret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU ⁽¹⁾. Endelig omfatter audiovisuelle medietjenester som omhandlet i direktiv 2010/13/EU tjenester, der giver adgang til indhold såsom sportsbegivenheder, nyheder eller aktualitetsprogrammer.
- (6) I stigende grad markedsføres onlineindholdstjenester som en pakke, i hvilken indhold, der ikke er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, ikke kan adskilles fra indhold, som er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, uden at værdien af den tjeneste, der ydes forbrugerne, mindskes væsentligt. Dette er navnlig tilfældet med premiumindhold såsom sportsbegivenheder eller andre begivenheder af betydelig interesse for forbrugerne. For at udbydere af onlineindholdstjenester kan give forbrugerne fuld adgang til deres onlineindholdstjenester under forbrugernes midlertidige ophold i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten, er det tvungende nødvendigt, at denne forordning også dækker sådant indhold, der anvendes af onlineindholdstjenester, og derfor at den finder anvendelse på audiovisuelle medietjenester som omhandlet i direktiv 2010/13/EU samt på radio- og TV-foretagenders transmissioner i deres helhed.
- (7) Rettigheder til værker, der er beskyttet af ophavsret, og til frembringelser, der er beskyttet af andre rettigheder, (»værker og andre beskyttede frembringelser«) er harmoniseret bl.a. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF ⁽²⁾, 2001/29/EF ⁽³⁾, 2006/115/EF ⁽⁴⁾ og 2009/24/EF ⁽⁵⁾. Bestemmelserne i internationale aftaler på området for ophavsret og beslægtede rettigheder, som Unionen har indgået, navnlig aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet som bilag 1C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen af 15. april 1994, WIPO's traktat om ophavsret af 20. december 1996 og WIPO's traktat om fremførelser og fonogrammer af 20. december 1996, som ændret, udgør en integrerende del af Unionens retsorden. EU-retten bør, så vidt det er muligt, fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med international ret.
- (8) Det er væsentligt, at udbydere af onlineindholdstjenester, der gør brug af værker eller andre beskyttede frembringelser såsom bøger, audiovisuelle værker, musikindspilninger eller optagelser af udsendelser, har ret til at bruge sådant indhold for de relevante områder.
- (9) Udbydere af onlineindholdstjenesters transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder, kræver tilladelse fra de relevante rettighedshavere såsom forfattere, udøvende kunstnere, producenter eller radio- og TV-foretagender, med hensyn til indhold, der indgår i transmissionen. Dette gælder også, når en sådan transmission finder sted med henblik på at gøre det muligt for en forbruger at foretage download med henblik på at bruge en onlineindholdstjeneste.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EFT L 111 af 5.5.2009, s. 16).

- (10) Det er ikke altid muligt at erhverve licens til relevante rettigheder, navnlig når licensen til indholdsrettighederne er meddelt på eksklusivt grundlag. For at sikre, at den territoriale eksklusivitet effektivt overholdes, forpligter udbydere af onlineindholdstjenester sig ofte i deres licensaftaler med rettighedshaverne, herunder radio- og TV-foretagender eller arrangører af begivenheder, til at forhindre deres abonnenter i at få adgang til og benytte deres tjenester uden for det geografiske område, for hvilket udbyderen har fået meddelt licens. Sådanne aftalemæssige begrænsninger, der pålægges udbyderne, kræver, at de træffer foranstaltninger såsom at nægte adgang til deres tjenester fra internetprotokoladresser (IP-adresser) uden for det pågældende geografiske område. Derfor skal én af hindringerne for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester findes i de aftaler, der er indgået mellem udbyderne af onlineindholdstjenester og deres abonnenter, og som afspejler de klausuler om territoriale begrænsninger, der er indeholdt i de aftaler, som er indgået mellem disse udbydere og rettighedshaverne.
- (11) Den Europæiske Unions Domstols retspraksis bør tages i betragtning ved afvejning mellem målet om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er garanteret i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (12) Derfor er målet med denne forordning at tilpasse den harmoniserede retlige ramme for ophavsret og beslægtede rettigheder og at indføre en fælles tilgang til levering af onlineindholdstjenester til abonnenter, der opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, ved at fjerne hindringerne for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester, der er lovligt udbudte. Denne forordning bør sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i alle berørte sektorer og dermed give forbrugerne en yderligere mulighed for lovligt at tilgå onlineindhold, uden at det påvirker det høje beskyttelsesniveau, der sikres af ophavsret og beslægtede rettigheder i Unionen, uden at det ændrer de eksisterende licensmodeller, såsom udstedelse af territoriale licenser, og uden at det påvirker de eksisterende finansieringsmekanismer. Konceptet grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester bør holdes adskilt fra grænseoverskridende adgang for forbrugerne til onlineindholdstjenester udbudt i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, hvilket ikke er omfattet af denne forordning.
- (13) I betragtning af de EU-instrumenter, der findes på beskatningsområdet, er det nødvendigt at udelukke beskatningsområdet fra denne forordnings anvendelsesområde. Derfor bør denne forordning ikke berøre anvendelsen af bestemmelser vedrørende beskatning.
- (14) Denne forordning definerer en række begreber, der er nødvendige for dens anvendelse, herunder bopælsmedlemsstaten. Bopælsmedlemsstaten bør fastslås under hensyntagen til målene for denne forordning og nødvendigheden af at sikre en ensartet anvendelse heraf i Unionen. Definitionen af bopælsmedlemsstaten indebærer, at abonnenten har sin faktiske og sædvanlige bopæl i den pågældende medlemsstat. En udbyder af en onlineindholdstjeneste, der har verificeret bopælsmedlemsstaten i overensstemmelse med denne forordning, bør i forbindelse med denne forordning kunne antage, at den verificerede bopælsmedlemsstat er abonnentens eneste bopælsmedlemsstat. Udbydere bør ikke være forpligtet til at verificere, hvorvidt deres abonnenter også er abonnenter på en onlineindholdstjeneste i en anden medlemsstat.
- (15) Denne forordning bør gælde for onlineindholdstjenester, som udbydere, efter at have erhvervet de relevante rettigheder fra rettighedshaverne i et bestemt geografisk område, yder til deres abonnenter i henhold til en aftale uanset på hvilken måde, herunder ved hjælp af streaming, download, applikationer eller enhver anden teknik, der gør det muligt at bruge dette indhold. Med henblik på denne forordning bør termen aftale anses at omfatte enhver aftale mellem en udbyder og en abonnent, herunder enhver ordning, hvorved abonnenten accepterer udbyderens vilkår og betingelser for leveringen af onlineindholdstjenesten, uanset om det er mod betaling i penge eller uden sådan betaling. En registrering med henblik på at modtage meddelelser om indhold eller den blotte accept af HTML-cookies bør ikke betragtes som en aftale om levering af onlineindholdstjenester efter denne forordning.
- (16) En onlinetjeneste, der ikke er en audiovisuel medietjeneste efter direktiv 2010/13/EU, og som bruger værker, andre beskyttede frembringelser eller transmissioner fra radio- og TV-foretagender, der kun har en støttefunktion, bør ikke være omfattet af denne forordning. Sådanne tjenester omfatter websteder, der kun benytter værker eller andre beskyttede frembringelser som støttefunktion, såsom grafiske elementer eller musik, der bruges som baggrund, mens hovedformålet med sådanne websteder f.eks. er salg af varer.
- (17) Denne forordning bør kun finde anvendelse på onlineindholdstjenester, som abonnenterne reelt har adgang til og bruger i deres bopælsmedlemsstat, uden at være begrænset til et bestemt sted, da det ikke er hensigtsmæssigt at kræve, at udbydere af onlineindholdstjenester, der ikke tilbyder portable onlineindholdstjenester i en abonnents bopælsmedlemsstat, skal gøre det på tværs af grænserne.

- (18) Denne forordning bør finde anvendelse på onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling i penge. Udbydere af sådanne tjenester har mulighed for at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Retten til at bruge en onlineindholdstjeneste bør anses for at være erhvervet mod betaling i penge, uanset om betalingen finder sted direkte til udbyderen af onlineindholdstjenesten eller til en anden part såsom en udbyder, der tilbyder en pakke, som kombinerer en elektronisk kommunikationstjeneste og en onlineindholdstjeneste, der drives af en anden udbyder. Med henblik på denne forordning bør betaling af et obligatorisk gebyr for offentlige radio- og TV-spredningstjenester ikke anses for betaling i penge for en onlineindholdstjeneste.
- (19) Udbydere af onlineindholdstjenester bør ikke pålægge deres abonnenter ekstragebyrer for at levere grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i overensstemmelse med denne forordning. Det er dog muligt, at abonnenter for at få adgang til og benytte onlineindholdstjenester i andre medlemsstater end deres bopælsmedlemsstat kunne blive pålagt gebyrer, der skal betales til operatører af elektroniske kommunikationsnet, der benyttes til at få adgang til sådanne tjenester.
- (20) Udbydere af onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed uden betaling i penge, verificerer normalt ikke deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Medtagelsen af sådanne onlineindholdstjenester under anvendelsesområdet for denne forordning ville indebære en større ændring af den måde, hvorpå disse tjenester leveres, og medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger. Udelukkelsen af disse tjenester fra denne forordnings anvendelsesområde ville dog betyde, at udbydere af disse tjenester, selv når de beslutter at investere i metoder, der muliggør, at de kan verificere deres abonnenters opholdsmedlemsstat, ikke ville kunne drage fordel af den retlige mekanisme, som fastsættes i denne forordning, og som gør det muligt for udbydere af onlineindholdstjenester at tilbyde sådanne tjenesters grænseoverskridende portabilitet. I overensstemmelse hermed bør udbydere af onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed uden betaling i penge, kunne vælge at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, forudsat at de opfylder kravene vedrørende verifikation af deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Hvis sådanne udbydere benytter denne mulighed, bør de skulle overholde de samme forpligtelser, som efter denne forordning pålægges udbydere af onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed mod betaling i penge. De bør endvidere rettidigt oplyse abonnenterne, de relevante indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder og de relevante indehavere af andre rettigheder til indholdet af onlineindholdstjenesten om deres beslutning om at benytte denne mulighed. Sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige på udbyderens websted.
- (21) For at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester er det nødvendigt at kræve, at udbyderne af onlineindholdstjenester, som er omfattet af denne forordning, sikrer, at abonnenterne kan bruge sådanne tjenester i den medlemsstat, hvori de har midlertidigt ophold, på samme måde som i deres bopælsmedlemsstat. Abonnenter bør have adgang til en onlineindholdstjeneste, der tilbyder samme indhold på det samme spektrum og antal af udstyrsheder, for det samme antal brugere og med det samme spektrum af funktionaliteter som dem, der tilbydes i bopælsmedlemsstaten. Det er væsentligt, at forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester er bindende, og derfor bør parterne ikke kunne udelukke den, fravige den eller ændre dens virkning. Eventuelle handlinger fra udbyderens side, der forhindrer abonnenter i at få adgang til eller bruge tjenesten, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, f.eks. begrænsninger i tjenestens funktionaliteter eller kvaliteten i leveringen, bør betragtes som en omgåelse af forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester og derfor som værende i strid med denne forordning.
- (22) Et krav om, at levering af onlineindholdstjenester til abonnenter, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, skal være af samme kvalitet som i bopælsmedlemsstaten, kunne medføre høje omkostninger for udbyderne af onlineindholdstjenester og dermed i sidste ende for abonnenterne. Derfor bør denne forordning ikke stille krav om, at udbyderen sikrer en kvalitet i leveringen af sådanne tjenester, som ville være bedre end den kvalitet, der er tilgængelig via den lokale onlineadgang, som abonnenten har valgt, mens vedkommende midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. I sådanne tilfælde bør udbyderen ikke være ansvarlig, hvis den kvalitet, hvori tjenesten leveres, er ringere. Hvis udbyderen udtrykkeligt garanterer en vis kvalitet i leveringen til abonnenterne, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat, bør denne dog være bundet af denne garanti. Udbyderen bør på grundlag af de oplysninger, vedkommende har til rådighed, på forhånd give sine abonnenter oplysninger om kvaliteten i leveringen af en onlineindholdstjeneste i andre medlemsstater end deres bopælsmedlemsstat, navnlig oplysninger om, at kvaliteten af leveringen kan variere fra kvaliteten af leveringen af onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten. Udbyderen bør ikke være forpligtet til aktivt at søge oplysninger om den kvalitet, hvori en tjeneste leveres, i andre medlemsstater end abonnentens bopælsmedlemsstat. De relevante oplysninger kan gøres tilgængelige via udbyderens websted.

- (23) For at sikre, at udbydere af onlineindholdstjenester, der er omfattet af denne forordning, overholder forpligtelsen til at levere grænseoverskridende portabilitet af tjenester uden at erhverve de relevante rettigheder i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at fastsætte, at disse udbydere altid bør have ret til at levere sådanne tjenester til abonnenter, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat. Dette bør opnås ved at fastsætte, at levering af, adgang til og benyttelse af sådanne onlineindholdstjenester anses for at finde sted i abonnentens bopælsmedlemsstat. Denne retlige mekanisme bør alene kunne anvendes for at sikre onlineindholdstjenesters grænseoverskridende portabilitet. En onlineindholdstjeneste bør betragtes som leveret lovligt, hvis både tjenesten og indholdet leveres på lovlig vis i bopælsmedlemsstaten. Denne forordning og navnlig den retlige mekanisme, ved hvilken levering af, adgang til og benyttelse af en onlineindholdstjeneste anses for at finde sted i abonnentens bopælsmedlemsstat, er ikke til hinder for, at en udbyder kan gøre det muligt for en abonnent at få supplerende adgang til og benytte indhold, som udbyderen lovligt stiller til rådighed i den medlemsstat, hvor abonnenten har midlertidigt ophold.
- (24) Med hensyn til meddelelse af licenser til ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder indebærer den retlige mekanisme, der er fastlagt i denne forordning, at de relevante handlinger i form af reproduktion, overføring til almenheden og tilrådighedsstillelse af værker og andre beskyttede frembringelser samt udtræk eller genanvendelse i forbindelse med databaser, der er beskyttet af sui generis-rettigheder, som opstår, når tjenesten leveres til abonnenter, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, bør anses for at finde sted i abonnenternes bopælsmedlemsstat. Udbydere af onlineindholdstjenester, som er omfattet af denne forordning, bør derfor anses for at udføre sådanne handlinger på grundlag af de respektive tilladelser fra de pågældende rettighedshavere for deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Når udbydere har ret til at udføre handlinger i form af overføring til almenheden og reproduktion i deres abonnenters bopælsmedlemsstat på grundlag af en tilladelse fra de pågældende rettighedshavere, bør abonnenter, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, kunne få adgang til og benytte tjenesten og om nødvendigt udføre de relevante reproduktionshandling, såsom download, som de ville være berettiget til i deres bopælsmedlemsstat. En udbyders levering af en onlineindholdstjeneste til abonnenter, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, og sådanne abonnenters adgang til og benyttelse af tjenesten i overensstemmelse med denne forordning bør ikke betragtes som en krænkelse af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder eller eventuelle andre rettigheder, der er relevante for levering af, adgang til og benyttelse af onlineindholdstjenesten.
- (25) Udbydere af onlineindholdstjenester, som er omfattet af denne forordning, bør ikke være ansvarlige for overtrædelse af eventuelle aftalemæssige bestemmelser, som er i strid med forpligtelsen til at sætte deres abonnenter i stand til at bruge sådanne tjenester i den medlemsstat, hvori de har midlertidigt ophold. Derfor bør klausuler i aftaler, der har til formål at forbyde eller begrænse grænseoverskridende portabilitet af sådanne onlineindholdstjenester, ikke kunne håndhæves. De udbydere og indehavere af rettigheder, som er relevante for leveringen af onlineindholdstjenester, bør ikke kunne omgå anvendelsen af denne forordning ved at vælge et tredjelands lovgivning som den lovgivning, der finder anvendelse på deres indbyrdes aftaler. Det samme bør gælde for aftaler, der indgås mellem udbydere og deres abonnenter.
- (26) Denne forordning bør give abonnenter mulighed for at nyde godt af onlineindholdstjenester, som de har abonnement på i deres bopælsmedlemsstat, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Abonnenter bør kun være berettiget til adgang til grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester, hvis de har sædvanlig bopæl i en EU-medlemsstat. Denne forordning bør derfor forpligte udbydere af en onlineindholdstjeneste til at gøre brug af rimelige, forholdsmæssige og effektive midler til at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Med henblik herpå bør udbydere benytte de verificationsmidler, der er anført i denne forordning. Dette udelukker ikke en aftale mellem udbydere og rettighedshavere om disse verificationsmidler inden for rammerne af denne forordning. Formålet med den anførte liste er at skabe retssikkerhed for så vidt angår de verificationsmidler, der skal anvendes af udbydere, og begrænse forstyrrelse af abonnenternes ret til privatliv. I hvert enkelt tilfælde bør der tages hensyn til effektiviteten og proportionaliteten af et bestemt verificationsmiddel i en given medlemsstat og for den givne type af onlineindholdstjeneste. Medmindre abonnentens bopælsmedlemsstat kan fastslås med tilstrækkelig sikkerhed på grundlag af et enkelt verificationsmiddel, bør udbydere basere sig på to verificationsmidler. I tilfælde, hvor udbyderen har en rimelig grund til at nære tvivl om abonnentens bopælsmedlemsstat, bør udbyderen have mulighed for at gentage verifikationen af abonnentens bopælsmedlemsstat. Udbyderen bør gennemføre de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der er påkrævede efter gældende databeskyttelsesregler om behandling af personoplysninger, der indsamles med henblik på verifikation af abonnentens bopælsmedlemsstat i henhold til denne forordning. Eksempler på sådanne foranstaltninger omfatter levering af gennemsigtige oplysninger til enkeltpersonerne om de metoder, der anvendes til, og om formålet med verifikationen samt passende sikkerhedsforanstaltninger.

- (27) For at verificere abonnentens bopælsmedlemsstat bør udbyderen af en onlineindholdstjeneste så vidt muligt basere sig på oplysninger, som udbyderen er i besiddelse af, såsom faktureringsoplysninger. For så vidt angår aftaler, der er indgået før datoen for anvendelsen af denne forordning, samt for så vidt angår verifikationer foretaget ved fornyelsen af en aftale, bør udbyderen kun have mulighed for at anmode abonnenten om at give de oplysninger, der er nødvendige for at verificere abonnentens bopælsmedlemsstat, når denne ikke kan fastslås på grundlag af de oplysninger, som allerede er i udbyderens besiddelse.
- (28) Kontrol af IP-adresse i medfør af denne forordning bør gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 95/46/EF⁽¹⁾ og 2002/58/EF⁽²⁾. Herudover er det vigtigste i forbindelse med denne verifikation af abonnentens bopælsmedlemsstat ikke abonnentens præcise opholdssted, men snarere fra hvilken medlemsstat abonnenten har adgang til tjenesten. I overensstemmelse hermed bør der ikke indsamles eller behandles oplysninger vedrørende abonnentens nøjagtige lokalisering eller andre personoplysninger i dette øjemed. Hvis udbyderen har rimelig grund til at nære tvivl om abonnentens bopælsmedlemsstat og foretager en kontrol af IP-adressen for at verificere bopælsmedlemsstaten, bør det eneste formål med sådan kontrol af IP-adressen være at verificere, om abonnenten har adgang til eller benytter onlineindholdstjenesten i eller uden for bopælsmedlemsstaten. I sådanne tilfælde bør de oplysninger, der indhentes i forbindelse med en kontrol af IP-adressen, kun indsamles i binært format og i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler. Udbyderen bør ikke overskride dette informationsniveau.
- (29) Indehavere af ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder eller enhver anden rettighed til indholdet af en onlineindholdstjeneste bør fortsat være i stand til at udøve aftalemæssig frihed til at tillade levering af, adgang til og benyttelse af sådant indhold i henhold til denne forordning uden verifikation af bopælsmedlemsstaten. Dette kan navnlig være relevant inden for sektorer såsom musik og e-bøger. Hver rettighedshaver bør være i stand til frit at træffe sådanne beslutninger, når vedkommende indgår aftaler med udbydere af onlineindholdstjenester. Aftaler mellem udbydere og rettighedshavere bør ikke indskrænke rettighedshavernes mulighed for at tilbagekalde en sådan tilladelse, forudsat at udbyderen gives et rimeligt varsel. En tilladelse givet af en individuel rettighedshaver fritager ikke i sig selv udbyderen fra forpligtelsen til at verificere abonnentens bopælsmedlemsstat. Det er kun i de tilfælde, hvor alle indehaverne af ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder eller enhver anden rettighed til indhold, som anvendes af udbyderen, beslutter at tillade levering af, adgang til og benyttelse af deres indhold uden verifikation af abonnentens bopælsmedlemsstat, at der ikke bør være nogen forpligtelse til at verificere bopælsmedlemsstaten, og at aftalen mellem udbyderen og abonnenten om levering af en onlineindholdstjeneste bør anvendes til at fastslå abonnentens bopælsmedlemsstat. Alle andre aspekter af denne forordning bør fortsat finde anvendelse i sådanne tilfælde.
- (30) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («charteret»). Derfor bør denne forordning fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til ytringsfrihed og retten til at drive virksomhed samt ejendomsretten, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder. Enhver behandling af personoplysninger efter denne forordning bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i charteret, og det er væsentligt, at sådan behandling finder sted i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF. Udbydere af onlineindholdstjenester bør navnlig sikre, at enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning er nødvendig, rimelig og egnet til at nå det tilstræbte formål. Når autentifikation af en abonnent er tilstrækkelig til at levere tjenesten, bør det ikke være påkrævet at identificere abonnenten. Oplysninger indsamlet i medfør af denne forordning med henblik på verifikation af bopælsmedlemsstaten bør ikke opbevares af udbyderen længere, end hvad der er nødvendigt for at fuldføre en sådan verifikation. Sådanne oplysninger bør straks og uigenkaldeligt tilintetgøres, efter at verifikationen er afsluttet. Med forbehold af gældende databeskyttelsesregler, herunder regler om lagring af oplysninger, berører dette dog ikke opbevaringen af oplysninger, som er blevet indsamlet til et andet legitimt formål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31). Direktiv 95/46/EF er ophævet og erstattet med virkning fra den 25. maj 2018 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

- (31) Aftaler om meddelelse af licens for indhold indgås normalt for en forholdsvis lang periode. Som følge heraf og for at sikre, at alle forbrugere med bopæl i Unionen kan nyde godt af grænseoverskridende portabilitet i forbindelse med onlineindholdstjenester på lige vilkår, rettidigt og uden unødigt forsinkelse, bør denne forordning også gælde for aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet, inden datoen for dens anvendelse, hvis disse aftaler og rettigheder er relevante for den grænseoverskridende portabilitet af en onlineindholdstjeneste, som leveres efter denne dato. En sådan anvendelse af denne forordning er også nødvendig for at sikre ensartede vilkår for udbydere af onlineindholdstjenester, der er omfattet af denne forordning og opererer i det indre marked, navnlig for SMV'er, ved at gøre det muligt for udbydere, der har indgået langvarige aftaler med rettighedshavere, at tilbyde deres abonnenter grænseoverskridende portabilitet, uafhængigt af, om udbyderen er i stand til at genforhandle sådanne aftaler. Endvidere bør en sådan anvendelse af denne forordning sikre, at udbydere, når de træffer de nødvendige tiltag til grænseoverskridende portabilitet af deres tjenester, bliver i stand til at tilbyde en sådan portabilitet for hele deres onlineindhold. Dette bør også gælde for udbydere af onlineindholdstjenester, der udbyder pakker, som kombinerer elektroniske kommunikationstjenester og onlineindholdstjenester. Endelig bør en sådan anvendelse af denne forordning også muliggøre, at rettighedshaverne ikke skal genforhandle deres eksisterende licensaftaler for at sætte udbydere i stand til at tilbyde grænseoverskridende portabilitet af deres tjenester.
- (32) I overensstemmelse hermed er det, da denne forordning vil finde anvendelse på visse aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet, inden datoen for dens anvendelse, også hensigtsmæssigt at fastsætte en rimelig periode mellem datoen for denne forordnings ikrafttræden og datoen for dens anvendelse, for at rettighedshaverne og udbydere af onlineindholdstjenester, der er omfattet af denne forordning, derved kan få mulighed for at tilpasse sig til den nye situation, og udbydere kan få mulighed for at ændre vilkårene for brugen af deres tjenester. Ændringer i betingelserne for anvendelsen af onlineindholdstjenester i pakker, som kombinerer en elektronisk kommunikationstjeneste og en onlineindholdstjeneste, der udelukkende foretages for at overholde kravene i denne forordning, bør ikke udløse nogen rettighed i henhold til national ret, som gennemfører rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, for abonnenter til at opsige aftaler vedrørende levering af sådanne elektroniske kommunikationstjenester.
- (33) Denne forordning tilsigter at forbedre konkurrenceevnen ved at fremme innovation inden for onlineindholdstjenester og ved at tiltrække flere kunder. Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, navnlig artikel 101 og 102 i TEUF. Reglerne i denne forordning bør ikke anvendes til at begrænse konkurrencen på en måde, som er i strid med TEUF.
- (34) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU ⁽¹⁾ og navnlig dette direktivs afsnit III. Denne forordning er i overensstemmelse med målet om at lette lovlig adgang til indhold, der er beskyttet af ophavsret eller beslægtede rettigheder, og til de hertil knyttede tjenester.
- (35) For at nå målet om at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i Unionen er det hensigtsmæssigt at vedtage en forordning, der gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Dette er nødvendigt for at sikre, at reglerne om grænseoverskridende portabilitet anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, og at de træder i kraft samtidig for alle onlineindholdstjenester. Kun en forordning sikrer den grad af retlig sikkerhed, der er nødvendig for, at forbrugerne kan udnytte fordelene ved grænseoverskridende portabilitet i hele Unionen fuldt ud.
- (36) Målet for denne forordning, nemlig at tilpasse den retlige ramme, således at der leveres grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Navnlig berører denne forordning ikke i væsentlig grad den måde, hvorpå der meddeles licenser til rettighederne, og forpligter ikke rettighedshaverne og udbydere til at genforhandle aftaler. Endvidere kræver denne forordning ikke, at udbydere træffer foranstaltninger til at sikre kvaliteten i leveringen af onlineindholdstjenester uden for abonnenternes bopælsmedlemsstat. Endelig finder denne forordning ikke anvendelse på udbydere, der tilbyder onlineindholdstjenester uden betaling i penge, og som ikke gør brug af muligheden for at muliggøre grænseoverskridende portabilitet af deres tjenester. Den pålægger derfor ikke uforholdsmæssigt høje omkostninger —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med denne forordning indføres en fælles strategi i Unionen for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester ved at sikre, at abonnenter på portable onlineindholdstjenester, der lovligt udbydes i deres bopælsmedlemsstat, kan få adgang til og bruge disse tjenester, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på beskatningsområdet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »abonnent«: en forbruger, der på grundlag af en aftale med en udbyder om levering af en onlineindholdstjeneste, uanset om det er mod betaling i penge eller uden sådan betaling, er berettiget til at få adgang til og bruge en sådan tjeneste i bopælsmedlemsstaten
- 2) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af denne forordning omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- 3) »bopælsmedlemsstat«: den medlemsstat, der er fastslået på grundlag af artikel 5, hvor abonnenten har sin faktiske og sædvanlige bopæl
- 4) »midlertidigt ophold i en medlemsstat«: det at befinde sig i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten i en begrænset periode
- 5) »onlineindholdstjeneste«: en tjeneste som omhandlet i artikel 56 og 57 i TEUF, som en udbyder lovligt stiller til rådighed for abonnenter i deres bopælsmedlemsstat på aftalte vilkår og online, som er portabel, og som er:
 - i) en audiovisuel medietjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2010/13/EU, eller
 - ii) en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til og benyttelse af værker, andre beskyttede frembringelser eller transmissioner fra radio- og TV-foretagender enten lineært eller on-demand
- 6) »portabel«: en funktion ved en onlineindholdstjeneste, hvorved abonnenter reelt kan få adgang til og benytte onlineindholdstjenesten i deres bopælsmedlemsstat uden at være begrænset til et bestemt sted.

Artikel 3

Pligt til at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester

1. Udbyderen af en onlineindholdstjeneste, der leveres mod betaling i penge, sikrer, at en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten på samme måde som i bopælsmedlemsstaten, herunder ved at give adgang til det samme indhold på det samme udvalg og antal af udstyrsheder, for det samme antal brugere og med det samme udvalg af funktioner.
2. Udbyderen må ikke pålægge abonnenten nogen ekstragebyrer for adgangen til og brugen af den pågældende onlineindholdstjeneste i henhold til stk. 1.
3. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter ikke eventuelle kvalitetskrav for leveringen af en onlineindholdstjeneste, som udbyderen er underlagt, når udbyderen leverer denne tjeneste i bopælsmedlemsstaten, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt mellem udbyderen og abonnenten.

Udbyderen må ikke iværksætte tiltag til at reducere kvaliteten af leveringen af onlineindholdstjenesten ved leveringen af onlineindholdstjenesten i overensstemmelse med stk. 1.

4. Udbydere giver på grundlag af de oplysninger, vedkommende har til rådighed, oplysninger til abonnenten om kvaliteten af leveringen af onlineindholdstjenesten, der leveres i overensstemmelse med stk. 1. Oplysningerne skal gives til abonnenten forud for leveringen af onlineindholdstjenesten i overensstemmelse med stk. 1 og på en måde, som er passende og forholdsmæssig.

Artikel 4

Lokalisering af leveringsstedet for, adgang til og brug af onlineindholdstjenester

Leveringen af en onlineindholdstjeneste efter denne forordning til en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, samt den pågældende abonnents adgang til og benyttelse af denne tjeneste, anses for udelukkende at finde sted i abonnentens bopælsmedlemsstat.

Artikel 5

Verifikation af bopælsmedlemsstaten

1. Ved indgåelse og fornyelse af en aftale om levering af en onlineindholdstjeneste, som leveres mod betaling i penge, skal udbyderen verificere abonnentens bopælsmedlemsstat under anvendelse af højst to af følgende verifikationsmidler og samtidig sikre, at de midler, der anvendes, er rimelige, forholdsmæssige og effektive:

- a) et identitetskort, elektroniske identifikationsmidler, navnlig sådanne, som er omfattet af de anmeldte elektroniske identifikationsordninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽¹⁾, eller ethvert andet gyldigt identitetsbevis, der bekræfter abonnentens bopælsmedlemsstat
- b) betalingsoplysninger for abonnenten, såsom nummer på bankkonto eller kredit- eller debetkort
- c) det sted, hvor der er installeret en modtagerboks, en dekoder eller lignende anordning, som anvendes til levering af tjenester til abonnenten
- d) abonnentens betaling af licensafgift for andre tjenester i medlemsstaten, som såsom public service-radio- og TV-virksomhed
- e) en aftale om levering af internet- eller telefontjenester eller en lignende aftale, der knytter abonnenten til den pågældende medlemsstat
- f) optagelse på lokale valglisten, hvis denne oplysning er offentligt tilgængelig
- g) betaling af lokale skatter, hvis denne oplysning er offentligt tilgængelig
- h) en el-, gas- eller vandregning eller lignende fra abonnenten, der knytter abonnenten til den pågældende medlemsstat
- i) abonnentens fakturerings- eller postadresse
- j) en erklæring fra abonnenten, der bekræfter abonnentens adresse i medlemsstaten
- k) kontrol af internetprotokoladresse (IP-adresse) med det formål at identificere den medlemsstat, hvor abonnenten tilgår onlineindholdstjenesten.

Verifikationsmidlerne i litra i)-k) må kun anvendes i kombination med et af verifikationsmidlerne i litra a)-h), medmindre postadressen under litra i) fremgår af et offentligt tilgængeligt officielt register.

2. Hvis udbyderen i løbetiden for aftalen om levering af en onlineindholdstjeneste har rimelig grund til at nære tvivl om abonnentens bopælsmedlemsstat, kan udbyderen gentage verifikationen af abonnentens bopælsmedlemsstat i overensstemmelse med stk. 1. I et sådant tilfælde kan verifikationsmidlet i litra k) anvendes som det eneste middel. Data, der fremkommer ved anvendelsen af verifikationsmidlet i litra k), må kun indsamles i binært format.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

3. Udbyderen har ret til at anmode abonnenten om at give de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå vedkommendes bopælsmedlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Hvis abonnenten undlader at give disse oplysninger, og udbyderen følgelig er ude af stand til at verificere abonnentens bopælsmedlemsstat, skal udbyderen ikke på grundlag af denne forordning gøre det muligt for abonnenten at få adgang til eller bruge onlineindholdstjenester, når abonnenten opholder sig midlertidigt i en medlemsstat.

4. Indehavere af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder til indholdet af en onlineindholdstjeneste kan give tilladelse til levering af, adgang til og benyttelse af deres indhold i henhold til denne forordning uden verifikation af bopælsmedlemsstaten. I sådanne tilfælde er aftalen mellem udbyderen og abonnenten om levering af en onlineindholdstjeneste tilstrækkelig til at fastslå abonnentens bopælsmedlemsstat.

Indehaverne af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder eller indehaverne af andre rettigheder til indholdet af en onlineindholdstjeneste har ret til at tilbagekalde tilladelsen givet efter første afsnit, forudsat at udbyderen gives et rimeligt varsel.

5. Aftalen mellem udbyderen og indehaverne af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder til indholdet af en onlineindholdstjeneste må ikke begrænse sådanne rettighedsindehaveres mulighed for at tilbagekalde den tilladelse, der er omhandlet i stk. 4.

Artikel 6

Grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed uden betaling i penge

1. Udbyderen af en onlineindholdstjeneste, der stilles til rådighed uden betaling i penge, kan beslutte at gøre det muligt for sine abonnenter, som midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, at få adgang til og benytte onlineindholdstjenesten, på betingelse af at udbyderen verificerer abonnentens bopælsmedlemsstat i overensstemmelse med denne forordning.

2. Udbyderen oplyser sine abonnenter, de relevante indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder og de relevante indehavere af eventuelle andre rettigheder til indholdet af onlineindholdstjenesten om sin beslutning om at levere onlineindholdstjenesten i overensstemmelse med stk. 1 forud for leveringen af tjenesten. Oplysningen skal gives på en måde, som er passende og forholdsmæssig.

3. Denne forordning finder anvendelse på udbydere, som leverer en onlineindholdstjeneste i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 7

Aftalemæssige bestemmelser

1. Eventuelle aftalemæssige bestemmelser, herunder mellem udbydere af onlineindholdstjenester og indehavere af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder eller indehavere af eventuelle andre rettigheder til indhold af onlineindholdstjenester samt mellem sådanne udbydere og deres abonnenter, som er i strid med denne forordning, herunder bestemmelser, som forbyder grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester eller begrænser sådan portabilitet til et bestemt tidsrum, må ikke håndhæves.

2. Denne forordning finder anvendelse, uanset hvilken lovgivning der gælder for aftaler, som er indgået mellem udbydere af onlineindholdstjenester og indehavere af ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder til indhold af onlineindholdstjenester, eller for aftaler indgået mellem sådanne udbydere og deres abonnenter.

Artikel 8

Beskyttelse af personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger inden for denne forordnings rammer, herunder navnlig med henblik på verifikation af abonnentens bopælsmedlemsstat efter artikel 5, udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF. Navnlig skal anvendelsen af verifikationsmidlerne i henhold til artikel 5 og enhver eventuel behandling af personoplysninger efter denne forordning begrænses til, hvad der er nødvendigt og står i rimeligt forhold til det tilstræbte mål.

2. Oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 5, må udelukkende anvendes til at verificere abonnentens bopælsmedlemsstat. De må ikke formidles, overføres, deles, gives i licens eller på anden måde sendes eller videregives til indehavere af ophavsret eller beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder til indhold af onlineindholdstjenester eller til andre tredjeparter.

3. Oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 5, opbevares ikke af udbyderne af onlineindholdstjenester længere end hvad, der er nødvendigt for at gennemføre verifikation af abonnentens bopælsmedlemsstat i henhold til artikel 5, stk. 1 eller 2. Efter at hver verifikation er afsluttet, tilintetgøres oplysningerne straks og uigenkaldeligt.

*Artikel 9***Anvendelse på eksisterende aftaler og erhvervede rettigheder**

1. Denne forordning finder også anvendelse på aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet, inden datoen for dens anvendelse, hvis de er relevante for leveringen af, adgangen til og brugen af en onlineindholdstjeneste i overensstemmelse med artikel 3 og 6 efter denne dato.
2. Senest den 21. maj 2018 verificerer udbyderen af en onlineindholdstjeneste, der stilles til rådighed mod betaling i penge, i overensstemmelse med denne forordning bopælsmedlemsstaten for de abonnenter, der har indgået aftaler om levering af onlineindholdstjenesten inden denne dato.

Inden for to måneder efter den dato, hvor udbyderen af en onlineindholdstjeneste, der stilles til rådighed uden betaling i penge, første gang stiller tjenesten til rådighed i overensstemmelse med artikel 5, skal udbyderen i overensstemmelse med denne forordning verificere bopælsmedlemsstaten for de abonnenter, som har indgået aftaler om levering af onlineindholdstjenesten inden denne dato.

*Artikel 10***Evaluerings**

Senest den 21. marts 2021 og derefter efter behov vurderer Kommissionen anvendelsen af denne forordning i lyset af den retlige, teknologiske og økonomiske udvikling og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom.

Den i stk. 1 omhandlede rapport skal bl.a. omfatte en vurdering af anvendelsen af de i artikel 5 omhandlede verifikationsmidler vedrørende bopælsmedlemsstaten under hensyntagen til nyudviklede teknologier, branchestandarder og -praksis og om nødvendigt overvejelser om, hvorvidt der er behov for en revision. Der skal i rapporten være særlig fokus på denne forordnings virkninger for SMV'er og beskyttelsen af personoplysninger. Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt.

*Artikel 11***Afsluttende bestemmelser**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den 20. marts 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. juni 2017.

For Europa-Parlamentet

A. TAJANI

Formand

For Rådet

H. DALLI

Formand